

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 11. januar 2019

Sag 159/2018

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Kirsten Bindstrup, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Lyngby den 5. februar 2018 og af Østre Landsrets 2. afdeling den 8. maj 2018.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 235 og formildelse af straffen og mere subsidiært strafbortfald.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Forurettede, F, har nedlagt påstand om, at T i tortgodtgørelse skal betale 100.000 kr. med renter fra den 5. februar 2018.

Forurettede, FF, har nedlagt påstand om, at T i tortgodtgørelse skal betale 50.000 kr. med renter fra den 5. februar 2018.

T har bestridt erstatningspligten og kravenes størrelse.

Anbringender

T har til støtte for påstanden om frifindelse anført navnlig, at straffelovens § 235, stk. 1, ikke finder anvendelse på de i sagen omhandlede forhold, idet der foreligger materiel atypicitet. Bestemmelsens kerneområde er at beskytte børn mod pædofiles udbredelse og besiddelse af børneporno. Deling af videoer mellem jævnaldrende unge under 18 år er ikke i kerneområdet for anvendelsen af bestemmelsen. Han deler videoer op til flere hundrede gange dagligt i tre grupper på Facebook bestående af klassekammerater, skolekammerater og venner. Han er ikke pædofil, men ved at blive dømt efter straffelovens § 235 vil han blive behandlet som sådan. Unges deling af tilfældige videosekvenser af andre unge bør ikke medføre straf efter straffelovens § 235, når der som i nærværende sag hverken er tale om hævn eller hadmotiver.

Han havde under alle omstændigheder ikke forsæt til at overtræde straffelovens § 235, stk. 1. Han antog, at de forurettede var 18 år eller ældre, og han havde derfor ikke til hensigt at distribuere børneporno. Havde han vidst, at der var tale om børneporno, havde han ikke delt videosekvenserne. Han modtog tilfældigt videosekvenserne via en Facebook-gruppe, og han kendte ikke personerne, der deltog i videoerne. Videoerne var af dårlig kvalitet, og personerne var slørede, og han kunne derfor ikke se deres ansigter. De lignede dog ikke børn, men så ud til at være ældre end ham selv. Hans oplevelser af videosekvenserne støttes desuden af UfR 2018.2438 V.

Han havde heller ikke forsæt til at krænke de forurettedes blufærdighed og bør derfor også frifindes for overtrædelse af straffelovens § 232. Han har ikke indhentet de forurettedes tilladelse til at dele videosekvenserne. Han modtog selv videoerne via Facebook, og da han kunne se, at der blev grinet på videoerne, troede han, at det, som foregik, var frivilligt. Videoerne var filmet fra flere telefoner, og det var derfor hans opfattelse, at meningen med videoerne var, at de skulle videresendes. Det er almindeligt at sende sjove og bizarre ting via Facebook.

Til støtte for påstanden om formildelse har han anført navnlig, at landsrettens dom på 40 dages betinget fængsel reelt er udtryk for en skærpelse i forhold til byrettens dom, idet byretten tillige dømte i de fire forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser og et forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, om besiddelse af børneporno.

Ved straffastsættelsen bør i formildende retning indgå, at videooptagelserne er sket med de forurettedes viden og samtykke. Det må have stået de forurettede klart, at videoerne ville blive delt, om end ikke i det omfang, som det faktisk skete. Der bør endvidere ske straffnedsættelse i henhold til straffelovens § 82, nr. 1, om ung alder og § 82, nr. 4, om, at gerningsmanden har handlet i undskyldelig uvidenhed om eller undskyldelig misforståelse af retsreglerne. Det er udbredt, at unge mennesker deler sjove og frække videoer og film af hinanden mange gange dagligt. Han har ingen interesse i børneporno og vidste ikke, at han forbrød sig mod straffeloven. Herudover bør det have stor betydning for straffastsættelsen, at myndighederne længe forholdt sig passivt i sagen.

Når henses til hans unge alder og til, at der er tale om en førstegangsforsæelse, skal han under alle omstændigheder alene idømmes en betinget straf, jf. herved også Højesterets dom i UfR 2017.29 H.

Der er grundlag for strafbortfald i form af en advarsel, jf. retsplejelovens § 900. Alternativt bør der ske strafbortfald efter straffelovens § 83, da han har været i undskyldelig uvidenhed om handlingens strafbarhed og på grund af de øvrige formildende omstændigheder i sagen.

Højesteret bør ikke tage spørgsmålet om tortgodtgørelse under pådømmelse. For at kunne bedømme tortgodtgørelsens størrelse er det relevant at afhøre de forurettede om de nærmere omstændigheder vedrørende videooptagelserne, herunder hvad optagelserne skulle bruges til, om der blev betalt penge for optagelserne, og om de forurettede selv har delt optagelserne eller accepteret, at de blev delt. Da afhøring af de forurettede ikke kan lade sig gøre under straffesagen, er det ikke uden stor ulempe at skulle tage stilling til en eventuel godtgørelses størrelse. Hvis de forurettede tillige har rejst krav mod de øvrige personer, der har delt videoerne, opstår der endvidere spørgsmål, om et sådan krav kan rejses over for alle disse personer, om kravets samlede størrelse, og om der er tale om solidarisk hæftelse. De forurettedes krav på tortgodtgørelse i denne sag overstiger desuden, hvad der normalt tilkendes i sådanne sager.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at tiltaltes handlinger, der omfatter deling af pornografiske videosekvenser med personer under 18 år på internettet, er strafbare efter straffelovens § 235, stk. 1, og at der ikke foreligger materiel atypicitet. Det forhold, at delingen af videosekvenserne er sket mellem jævnaldrende unge, indebærer ikke, at handlingerne er så aty-

piske i forhold til det, som ønskes kriminaliseret med § 235, stk. 1, at det ud fra en formålsorienteret fortolkning vil være urimeligt at bedømme forholdene som strafbare. Tværtimod ligger handlingerne inden for et centralt område af, hvad lovgivningsmagten har ønsket at kriminalisere.

Tiltaltes handlinger er objektivt set omfattet af forbuddet mod udbredelse af børnepornografi i straffelovens § 235, stk. 1. Forbuddet fik sit nuværende indhold i 2003, hvor det blev udvidet til at omfatte enhver videregivelse af pornografiske fotografier og videoer mv. med børn og unge under 18 år. Der er ikke grundlag for at antage, at lovgivningsmagten har ønsket fra forbuddet at undtage delinger af børnepornografisk materiale, der foregår mellem unge mennesker. Man har med undtagelsesbestemmelsen i § 235, stk. 3, som ikke finder anvendelse i den foreliggende situation, udtrykkeligt gjort op med de situationer, hvor udveksling af intime billeder og videoer mellem unge mennesker ikke bør straffes. De politiske initiativer, der er taget over for digitale sexkrænkelser, herunder med lov nr. 257 af 10. april 2018, hvor straffen for digitale sexkrænkelser blev skærpet ved en ændring af straffelovens § 232 og § 264 d, underbygger lovgivningsmagtens generelle ønske om et strafferetligt værn mod digitale sexkrænkelser. Hvis en gerning under omstændigheder som i den foreliggende sag ikke skulle være kriminaliseret, ville det have været nærliggende, at gerningen var blevet afkriminaliseret i forbindelse med ændringen af § 235 i 2013 eller ændringerne af § 232 og § 264 d i 2018. Dette er imidlertid ikke sket, hvilket yderligere understøtter, at gerningerne i denne sag er strafbare.

Landsretten har anvendt forsætsbegrebet rigtigt, og de faktiske omstændigheder, som landsretten har lagt til grund, herunder vedrørende tiltaltes subjektive forhold, kan begrunde, at der foreligger forsæt. Højesteret kan ikke herudover efterprøve den konkrete bevisbedømmelse vedrørende skyldsspørgsmålet, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 4, modsætningsvis.

Strafniveauet i grovere sager om digitale sexkrænkelser, der indebærer en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1, bør være højere end det af landsretten fastsatte, og straffen bør som udgangspunkt gøres ubetinget.

Selv om sagen adskiller sig fra den typiske sag om udbredelse af børnepornografi efter straffelovens § 235, stk. 1, og i højere grad kan sammenlignes med sager om digitale sexkrænkelser efter straffelovens § 232 og § 264 d, falder sagen fortsat klart inden for kerneområdet af den beskyttelse, som § 235, stk. 1, indeholder. Sagens karakter indebærer dog, at straffniveaulet for overtrædelse af § 264 d ved digitale sexkrænkelser bør tillægges betydning ved strafudmålingen. Straffen bør afspejle de meget alvorlige skadevirkninger og de mere vedvarende krænkelser, der er forbundet med udbredelsen af pornografisk materiale af mindreårige på internettet, hvor materialet ofte spredes meget vidt og hurtigt og i praksis kan være vanskeligt og i visse tilfælde næsten umuligt at få slettet igen.

Straffen for digitale sexkrænkelser efter straffelovens § 264 d blev skærpet ved lov nr. 257 af 10. april 2018. Selv om straffskærpelsen kun vedrører sager omfattet af § 264 d, og hvor forholdet er begået efter lovens ikrafttræden, indeholder lovforslaget og dets forarbejder betragtninger, som er relevante også for denne sag. Det kan af forarbejderne udledes bl.a., at lovgivningsmagten har forudsat, at en grov digital sexkrænkelser omfattet af straffelovens § 264 d efter hidtidig praksis typisk ville blive straffet med 40 dages fængsel, hvilket også støttes af retspraksis på området. I denne sag, hvor der foreligger en grov digital sexkrænkelser i form af udbredelse af videoer af særlig krænkelser karakter (begået før 2018-ændringen), vil der derfor kunne tages udgangspunkt i dette straffniveau. Straffen bør dog fastsættes højere, fordi der er tale om udbredelse af børnepornografisk materiale omfattet af straffelovens § 235, stk. 1.

Der bør ved straffastsættelsen også lægges vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i at have udbredt groft krænkelser pornografiske videoer. Der er tale om udbredelse af to forskellige videoer af ikke-ubetydelig længde indeholdende såkaldt kategori 2-materiale. Tiltalte har udbredt den ene video ("F1") fire gange og den anden video ("F2") en gang i chatgrupper, der omfattede mindst 35 personer. De forurettede var blot 15 år gamle på tidspunktet for optagelserne, og sagen har haft meget alvorlige konsekvenser for dem. I den konkrete sag bør straffen derfor udmåles til ikke under 60 dages fængsel.

Straffen i sager af denne karakter bør som udgangspunkt ikke gøres betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste. Under hensyn til omstændighederne i sagen, herunder materialets stærkt krænkelser karakter, udbredelsens omfang og skadevirkning, samt under hensyn til, at udbredelse af børnepornografisk materiale efter straffelovens § 235, stk. 1, generelt er en grov

forbrydelse, bør straffen som udgangspunkt være ubetinget fængsel. Hvis Højesteret vurderer, at straffen bør gøres betinget som følge af, at der er forløbet mere end 3 år, siden forholdet blev begået, at tiltalte kun var 17 år på gerningstidspunktet, og at han i øvrigt er ustraffet og har gode personlige forhold, bør dette ske med vilkår om samfundstjeneste.

Forurettede, F, har til støtte for sin påstand om tortgodtgørelse anført navnlig, at hovedreglen er, at den forurettedes erstatningskrav i anledning af forbrydelsen skal behandles under straffesagen. Dette giver den forurettede en processuel lettelse. I det konkrete sagskompleks vil den processuelle lettelse være særlig stor, da hun ellers vil skulle anlægge 1.000 civile søgsmål. Under straffesagen vil hendes erstatningskrav desuden blive behandlet af den ret, der har den bedste mulighed for at bedømme erstatningsspørgsmålet.

Erstatningspåstanden i sagen er ikke så kompleks, at kravet ikke kan behandles under straffesagen uden væsentlig ulempe. Der er alene rejst et enkelt krav om tortgodtgørelse for spredning af film af krænkende og seksuel karakter af en person under 18 år. Der er desuden ikke tale om solidarisk hæftelse mellem flere gerningsmænd, idet T har været alene om de forhold, der er rejst tiltale for.

Størrelsen af en tortgodtgørelse afhænger af krænkelsens karakter og grovhed, herunder antallet af spredninger i den enkelte sag, samt forurettedes alder. Hver enkelt deling er en retsstridig krænkelse, hvorfor hun i hver enkelt sag har krav på tortgodtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26. Der er på de sociale medier sket en enorm spredning af de omhandlede videoer, som stort set er umulige at få fjernet. Frygten for en ny deling vil derfor altid forfølge hende, og skadevirkningerne er betydelige.

Forurettede, FF, har til støtte for sin påstand om tortgodtgørelse anført navnlig, at T ved at dele de omhandlede videooptagelser af pornografisk karakter til en videre kreds af personer har krænket hans person og ære og derfor skal betale ham en godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2.

Der er ikke holdepunkter for at antage, at han skal tilkendes én samlet godtgørelse med solidarisk hæftelse. Han kan i stedet holde sig til hver enkelt gerningsperson, der har forvoldt ham krænkelse.

Bevisførelsen for hans krav på tortgodtgørelse er beskeden. Der er ikke tale om, at han har opgjort tab eller udgifter, der kan bestrides eller forudsætter betydelig dokumentation. Der er tale om krav, som sædvanligvis bliver afgjort af domstolene under straffesager på baggrund af den rejste tiltale. Sagen angår kun de delinger, der er foretaget af T i denne sag.

Det kan ikke tillægges afgørende betydning, at de tortgodtgørelser, som potentielt kan tilfalde ham i sagskomplekset som følge af de mange delinger, samlet set kan føre til et meget højt beløb. Heraf må følge, at hans godtgørelseskrav kan tages under påkendelse uden væsentlig ulempe for straffesagen, jf. retsplejelovens § 991, stk. 4.

Ved fastlæggelsen af tortgodtgørelsens størrelse skal der lægges vægt på, at T imod hans vilje har delt de to videoer af børnepornografisk karakter til minimum 35 personer, som har vidredistribueret videoerne. Videoerne er blevet spredt til hele landet og flourerer stadig på internettet, da det ikke er muligt at slette dem eller at forhindre videre spredning. Det må også tillægges betydning, at indholdet er af særlig grov pornografisk og krænkende karakter, og at kränkelsen har taget psykisk hårdt på ham.

Supplerende sagsfremstilling

Af en redegørelse af 25. februar 2018 fra psykolog Anne Kaplan fremgår bl.a., at F udviser symptomer på PTSD. Som følge af posttraumatiske belastningsreaktioner udviser hun invaderende symptomer i form af flashbacks og mareridt i en sådan grad, at det har haft en invaliderende effekt på hendes søvn. Stressbelastningssymptomerne har også haft indflydelse på hendes kognitive funktionsniveau. F kæmper endvidere med invaderende symptomer som angst og panikanfald, og hun har i perioder igennem snart 3 år lidt af moderat til svær depression. F vil fortsat have behov for terapi for derved at reducere sine posttraumatiske belastningsreaktioner.

Af en redegørelse af 6. februar 2018 udarbejdet af forurettede FF fremgår bl.a., at distributionen af videoerne har haft meget negative konsekvenser for ham. Han blev udelukket fra det sociale liv på og omkring gymnasiet. Han skiftede derfor også til et andet gymnasium i 3. G. Han havde på grund af sagen også svært ved at få et arbejde. Han kunne ikke efterfølgende fungere normalt som menneske, civilperson og gymnasieelev, idet han ofte blev genkendt og

antastet, også af fremmede. Han vil altid være stemplet som ”ham på videoen”. Han har på kommunens opfordring modtaget psykologhjælp over en længere periode.

Erstatningsnævnet har den 3. juli 2017 tilkendt F 30.000 kr. i tortgodtgørelse. Af nævnets afgørelse fremgår bl.a.:

”Nævnet har ved sin afgørelse lagt vægt på, at krænkelsen er af en sådan seksuel karakter, at den er omfattet af offererstatningslovens regler.

Nævnet har ved fastsættelsen af godtgørelsens størrelse lagt vægt på de oplysninger, der fremgår af sagen om omfanget og arten af krænkelsen, herunder at Deres klient nævnes med sit fulde navn i en af de delte filmoptagelser. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at de to skadevoldere i forbindelse med strafforfølgningen har vedtaget bødeforelæg, hvoraf det fremgår, at de pågældende hver især ”i mindst et tilfælde videresendte mobiltelefonoptagelser med seksuel aktivitet af personer under 18 år.”

Afgørelsen er truffet i medfør af erstatningsansvarslovens § 26.” ...

Ved en upåanket straffedom af 20. februar 2018 fra Retten i Aarhus (sag 9-419/2018) har F endvidere fået tilkendt 10.000 kr. i tortgodtgørelse, mens FF blev tilkendt 5.000 kr. Det fremgår i øvrigt af denne dom, at det er konstateret, at videoen ”F1” er sendt til over 5.000 personer.

Det er oplyst, at F har anlagt en civil sag mod de to, der som de første gjorde videoerne tilgængelig for andre på internettet. De to har hver vedtaget bødeforelæg udstedt den 17. februar 2016 på 2.000 kr. samt bidrag til offerfonden på 500 kr.

Retsgrundlag

Straffelovens § 235 er sålydende:

”§ 235. Den, som udbreder pornografiske fotografier eller film, andre pornografiske visuelle gengivelser eller lignende af personer under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor barnets liv udsættes for fare, hvor der anvendes grov vold, hvor der forvoldes barnet alvorlig skade, eller hvor der er tale om udbredelse af mere systematisk eller organiseret karakter.

Stk. 2. Den, som besidder eller mod vederlag eller gennem internettet eller et lignende system til spredning af information gør sig bekendt med pornografiske fotografier eller film, andre pornografiske visuelle gengivelser eller lignende af personer under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 omfatter ikke besiddelse af fotografier, film el.lign. af en person, der er fyldt 15 år, hvis den pågældende samtykker i besiddelsen.”

Bestemmelsen blev i sin oprindelige udformning indsat i straffeloven ved lov nr. 252 af 16. juni 1980, hvorefter det blev gjort strafbart erhvervsmæssigt at sælge eller på anden måde udbrede eller med forsæt hertil fremstille eller skaffe sig utugtige fotografier, film eller lignende af børn.

Ved lov nr. 272 af 3. maj 1989 blev bestemmelsens strafferamme hævet fra bøde til bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Ved lov nr. 1100 af 21. december 1994 blev bestemmelsen tilføjet et stk. 2, hvorved den blotte besiddelse af visse (grovere) former for børnepornografi blev gjort strafbar med bøde.

Ved lov nr. 441 af 31. maj 2000 blev straffelovens § 235, stk. 1, udvidet til ikke alene at omfatte erhvervsmæssig udbredelse af børnepornografi, men også anden udbredelse i en videre kreds. Strafferammen blev samtidig hævet til 2 års fængsel.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 6.6, fremgår bl.a. (Folketingstidende 1999-00, tillæg A, lovforslag nr. L 281, s. 7805):

”Det forhold, at der er et marked for afsætning af børnepornografi, er med til at understøtte produktionen af sådant materiale og dermed til de seksuelle overgreb mod børn, som begås i forbindelse hermed.

Det er bl.a. sådanne hælerilignende synspunkter, der ligger bag den nugældende bestemmelse i straffelovens § 235, der har til formål at gribe ind over for omsætningen af børnepornografi (efterspørgslen).

Hertil kommer, at det efter omstændighederne kan udgøre en selvstændig krænkelse af barnet, at fotografier, film eller lignende af den pågældende i seksuelle situationer udbredes i en videre og eventuelt ubestemt kreds.” ...

Ved lov nr. 228 af 2. april 2003 blev straffelovens § 235, stk. 1, yderligere udvidet, således at den strafferetlige beskyttelse ikke kun omfattede børn, men alle personer under 18 år. Samtidig blev enhver form for udbredelse omfattet, og ikke alene den erhvervsmæssige udbredelse

eller udbredelse i en videre kreds. Strafferammen for udbredelse ”under skærpende omstændigheder” blev endvidere forhøjet til 6 års fængsel.

Af lovforslagets specielle bemærkninger til bestemmelsen fremgår om udvidelsen til ”alle personer under 18 år” og udtrykket ”udbreder” bl.a. (Folketingstidende 2002-03, tillæg A, lovforslag nr. L 117, s. 2636):

”Det foreslås tillige med henblik på en udvidelse af beskyttelsesområdet indsat en aldersgrænse på 18 år i § 235, stk. 1. Er identiteten og alderen ukendt, vil det være afgørende for strafbarheden, om den pågældende fremtræder som yngre end 18 år i det pornografiske materiale.

Det foreslås endvidere, at ordet ”udbreder” indsættes i stk. 1 som en samlet betegnelse for de handlinger, der er kriminaliseret. Formuleringen omfatter enhver form for udbredelse, herunder eksport, distribution, transmission mv. ...”

Ved lov nr. 319 af 28. april 2009 blev der foretaget en ændring til bestemmelsens stk. 2 om besiddelse af børnepornografi.

Ved lov nr. 633 af 12. juni 2013 blev der foretaget en sproglig modernisering af straffelovens § 235, stk. 1, idet ”utugtige” blev ændret til ”pornografiske”. Samtidig blev der foretaget en nyaffattelse af § 235, stk. 3, om straffrihed for besiddelse af fotografier, film eller lignende af en person, der er fyldt 15 år, hvis den pågældende samtykker i besiddelsen. § 235 fik herved sin nugældende ordlyd. Af de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 141 af 6. februar 2013 (Folketingstidende 2012-13, tillæg A, lovforslag nr. L 141, s. 36) fremgår om den forud for lovforslaget gældende ret bl.a.:

”Den strafbare handling efter § 235, stk. 1, er at udbrede det nævnte materiale. Udbredelse omfatter i hvert fald videregivelse af materialet, herunder i en snæver kreds, og det er uden betydning, om der ydes betaling eller ej. Det kan diskuteres, om den blotte forevisning af materialet f.eks. for nogle få venner skal anses for udbredelse. Det må antages, at allerede tilgængeliggørelse i et fildelingsnetværk skal anses som udbredelse i bestemmelsens forstand, uanset om og i givet fald i hvilket omfang materialet er blevet hentet af andre.”

Rigsadvokaten har i meddelelse af 16. april 2018 om seksualforbrydelser udfærdiget retningslinjer, ifølge hvilke pornografisk materiale i sager efter straffelovens § 235 kategoriseres efter grovheden af det fundne materiale. I meddelelsen er anført tre kategorier:

- ”1. Fremstillinger uden seksuel aktivitet (kategori 1):
 - Omfatter fotografier, filmsekvenser og andre visuelle gengivelser af børn, der fremstår som under 18 år, hvor barnet er alene på billedet, og hvor der ikke foregår seksuel aktivitet med andre, herunder billeder med fokusering på kønsdelene, onani og anden egen seksuel berøring, jf. dog nedenfor under kategori 2, sidste punktum.
2. Fremstillinger med seksuel aktivitet (kategori 2):
 - Omfatter fotografier, filmsekvenser og andre visuelle gengivelser af børn, der fremstår som under 18 år, hvor der er to eller flere aktører på billedet, og hvor der er seksuel aktivitet, herunder samleje og anden kønslig omgængelse end samleje, jf. straffelovens §§ 216, stk. 2, 222 eller 225, samt tilfælde, hvor barnet udsættes for berøringer omfattet af straffelovens § 232. Fremstillinger, hvor barnet er alene på billedet, og hvor barnet indfører fingre eller redskaber i egne kønsåbninger (vaginalt/analt), er tillige omfattet.
3. Fremstillinger af særligt grove seksuelle forhold (kategori 3):
 - Omfatter fotografier, filmsekvenser og andre visuelle gengivelser af børn, der fremstår som under 18 år, hvor barnet fremstilles som udsat for voldtægt, tvang, trusler eller lignende, eller hvor barnets liv fremstilles som udsat for fare eller fremstilles som udsat for grov vold eller som udsat for alvorlig skade. Tilfælde, hvor barnet fremstilles som udsat for seksuel omgang med dyr, og tilfælde, hvor den seksuelle aktivitet involverer et barn, der fremstår som mellem 0-3 år, er ligeledes omfattet.”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens spørgsmål

T er ved landsrettens dom fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1, ved fire gange at have videresendt filen ”F1” (forhold 1, 3, 4 og 8) og ved én gang at have videresendt filen ”F2” (forhold 6). Ifølge dommen videresendte T således over en periode på en måned i fem tilfælde pornografisk videomateriale i lukkede chatgrupper til i hvert fald 35 personer, der for hovedpartens vedkommende må antages at være unge mennesker, der var jævnaldrende med ham selv, ligesom videomaterialet viste seksuel aktivitet mellem andre jævnaldrende unge mennesker.

Hovedspørgsmålene for Højesteret er, om der foreligger materiel atypicitet, således at de forhold, T er fundet skyldig i, ikke er omfattet af straffelovens § 235, stk. 1, om han har haft det

fornødne forsæt til at kunne dømmes efter den nævnte bestemmelse, om straffen på fængsel i 40 dage – i givet fald – er passende, og om straffen bør gøres betinget, eventuelt med krav om samfundstjeneste.

Hertil kommer spørgsmålet om tortgodtgørelse til de to forurettede, F og FF.

Spørgsmålet om materiel atypicitet

De forhold, T er fundet skyldig i, angår videresendelse af videomateriale, der indeholder pornografiske optagelser af personer under 18 år, og forholdene er således klart omfattet af ordlyden af § 235, stk. 1. Sigtet med bestemmelsen er at værne mod, at unge under 18 år misbruges til børnepornografi og at undgå den selvstændige krænkelse, der består i, at det pornografiske materiale udbredes i en videre og eventuelt ubestemt kreds. Ved Ts videresendelse af det nævnte videomateriale er de to forurettede, F og FF, blevet udsat for en selvstændig krænkelse som nævnt, og der foreligger således ikke materiel atypicitet.

Spørgsmålet om forsæt

Højesteret kan ikke efterprøve den konkret foretagne bevisbedømmelse vedrørende skyldsspørgsmålet, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 4, modsætningsvis. Højesteret kan imidlertid tage stilling til, om landsretten har anvendt forsætsbegrebet rigtigt, og om de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund af landsretten, herunder vedrørende Ts subjektive forhold, kan begrunde, at der foreligger forsæt, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 3.

Landsretten har, for så vidt angår delingen den 16. september 2015 af videofilen ”F1” (forhold 1), fundet, at T ved delingen indså muligheden for, at de forurettede var under 18 år, og at han forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk forholdt sig på denne måde, og at han derfor i forhold 1 har haft det fornødne forsæt og har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1. Landsretten har ved denne forsætsvurdering henset til det umodne præg, som karakteriserer videofilmen ”F1”, og de oplysninger, som T (forud for delingen af videoen) modtog og videregav vedrørende aktørerne på denne videofilm. På den anførte baggrund finder Højesteret, at der ikke er grundlag for at anfægte landsrettens forsætsvurdering vedrørende forhold 1.

For så vidt angår delingerne den 5. og den 15. oktober 2015 af videofilerne "F1" og "F2" (forhold 3, 4, 6 og 8) har landsretten fundet, at T ved delingerne i hvert fald må have indset det som overvejende sandsynligt, at de forurettede var under 18 år, og at han derfor i disse forhold har haft det fornødne forsæt og har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1. Landsretten har ved denne forsætsvurdering henvist til, at T, da han delte videofilerne den 5. oktober 2015, var i besiddelse af både "F1" og "F2", ligesom han samme dag blev tilsendt et link til Fs Facebook profil. Landsretten har endvidere henvist til, at når de to videofiler ses i sammenhæng, fremgår det klart, at de forurettede begge var unge mennesker under 18 år, samt til den udveksling af chatbeskeder, der fandt sted mellem T og afsenderen og modtagerne af videofilerne, samt at delingen fandt sted flere gange med ugers mellemrum. På den anførte baggrund finder Højesteret, at der heller ikke er grundlag for at anfægte landsrettens forsætsvurdering vedrørende forhold 3, 4, 6 og 8.

Straffastsættelsen

Sagen omhandler udbredelse af pornografisk videomateriale omfattet af straffelovens § 235, stk. 1, med fremstilling af seksuel aktivitet (kategori 2-materiale, jf. Rigsadvokatens meddelelse af 16. april 2018). Materialet er særdeles krænkende for især F, som udsættes for ydmygende handlinger og i den ene video vises let genkendelig, ligesom hendes fulde navn nævnes. T har bidraget i ikke uvæsentlig grad til materialets videreudbredelse ved over en periode på en måned at have videresendt videoerne til i hvert fald 35 personer. Udgangspunktet er derfor, at han skal idømmes en ikke-ubetydelig fængselsstraf. Det var dog ikke T, der som den første gjorde videoerne tilgængelig for andre på internettet, og han var på gerningstidspunktet under 18 år. Højesteret tiltræder under disse omstændigheder, at straffen er udmålt til fængsel i 40 dage.

Hvad angår spørgsmålet om betinget eller ubetinget straf, har Højesteret i dom af 7. september 2016, gengivet i UfR 2017.29 H, udtalt, at "Sager om besiddelse og udbredelse af børnepornografisk materiale efter straffelovens § 235, stk. 1 og 2, omfatter forhold af meget forskellig karakter og grovhed. Nogle sager vil derfor skulle afgøres med en ubetinget dom, i andre sager kan straffen gøres helt eller delvis betinget med vilkår om samfundstjeneste, og i atter andre sager kan straffen gøres betinget uden vilkår herom. Ved valget mellem de tre sanktionsformer må der tages hensyn til de konkrete omstændigheder, herunder antallet af børnepornografiske fremstillinger, grovheden af det børnepornografiske indhold, og om der

alene er tale om besiddelse eller også om udbredelse, og i givet fald omfanget heraf. Der må endvidere tages hensyn til tiltaltes personlige forhold.”

På den anførte baggrund og under hensyn til Ts særdeles gode personlige forhold, herunder at han ikke tidligere er straffet, hans unge alder på gerningstidspunktet og den tid, der er gået siden da, tiltræder Højesteret, at straffen er gjort betinget med en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tortgodtgørelse

Højesteret finder, at der ikke er grundlag for at henvise spørgsmålet om tortgodtgørelse efter erstatningsansvarsloven til civilt søgsmål, jf. retsplejelovens § 991, stk. 4, og § 992, stk. 1.

T har ved i fem tilfælde at videresende de to videoer, ”F1” og ”F2”, til i hvert fald 35 personer krænket de to forurettedes ære og person, og de har derfor som udgangspunkt krav på godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1. Der skal ved vurderingen heraf lægges vægt på krænkelsernes grovhed og følger for de forurettede samt tages hensyn til bestemmelsen i dagældende erstatningsansvarslovs § 26, stk. 2, om tortgodtgørelse i tilfælde af seksualforbrydelser.

Krænkelserne har været særligt grove over for F, som udsættes for ydmygende handlinger og i den ene video vises let genkendelig, ligesom hendes fulde navn nævnes. Krænkelserne har endvidere efter det oplyste haft betydelige psykiske skadefølger, ikke kun for hende, men også for FF.

De forurettedes ære og person er dog ikke kun blevet krænket af T, idet sagen indgår i et større sagskompleks, hvori der efter det oplyste er rejst sigtelse mod over 1.000 personer, og hvor det er konstateret, at i hvert fald den ene video, ”F1”, er sendt til over 5.000 personer. Delingerne i de enkelte sager er efter det oplyste sket uafhængigt af hinanden og er foregået over en længere periode. Hver deling har muliggjort nye delinger og har været med til at forlænge krænkelserperioden og dermed de forurettedes frygt for nye delinger; en frygt, som det næppe vil være muligt at eliminere helt på grund af den meget store spredning af de krænkende videoer, som har fundet sted.

Henset til den foreliggende sags omstændigheder, herunder omfanget af de videreudbredelser, som T har stået for, finder Højesteret, at han har bidraget i et sådant omfang til videreudbredelsen, at han skal betale en godtgørelse til de forurettede.

Godtgørelsen må udmåles under hensyntagen til, at der ved den enkelte deling isoleret set næppe er tilført de forurettede en yderligere følelig krænkelse ud over, hvad der følger af den samlede udbredelse i øvrigt, men samtidig må det tages i betragtning, at den enkelte deling har bidraget til, at den samlede udbredelse er blevet så omfattende, som tilfældet er.

En godtgørelse må endvidere fastsættes under hensyntagen til, at andre personer, der måtte blive fundet skyldige i at videresende de samme videoklip, også kan blive pålagt at betale godtgørelse til de forurettede, ligesom der i sådanne fremtidige sager må tages hensyn til de godtgørelser, der allerede måtte være tilkendt de to forurettede.

Da den foreliggende sag efter det oplyste er en af de groveste i det samlede sagskompleks, fastsættes godtgørelsen til F herefter til 10.000 kr., mens godtgørelsen til FF fastsættes til 2.000 kr., begge beløb med renter som påstået.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at T inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse til F skal betale 10.000 kr. og til FF skal betale 2.000 kr., begge beløb med renter fra den 5. februar 2018, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

Afsagt den 8. maj 2018 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Peter Thønnings, Lone Dahl Frandsen og Annette Dam Ryt-Hansen med
domsmænd).

2. afd. nr. S-463-18:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...)

(advokat Kirsten Bindslev ved advokat Michael Bjørn Hansen i henhold til proceduretil-
ladelse)

Lyngby Rets dom af 5. februar 2018 (1-257/2018) er anket af anklagemyndigheden med en-
delig påstand om frifindelse i forhold 10 og skærpelse.

T har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har under hovedforhandlingen berigtiget ordlyden af den rejste tiltale i
forhold 6 således, at det angives, at videofilen "F2" har en varighed på 40 sekunder.

F har for landsretten nedlagt påstand om, at tiltalte til hende skal betale en godtgørelse for tort
på 100.000 kr., subsidiært et mindre beløb, dog ikke under 40.000 kr. Der er taget forbehold
for yderligere erstatningskrav, herunder godtgørelse for varigt mén, tab af erhvervsevne og
omkostninger for "take down" af det delte materiale.

FF har for landsretten nedlagt påstand om, at tiltalte til ham skal betale en godtgørelse for tort
på 50.000 kr., subsidiært et mindre beløb, dog ikke under 30.000 kr. Der er taget forbehold for
yderligere erstatning.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravenes størrelse.

De i tiltalen omhandlede videosekvenser, der af politiet er benævnt "F1" og "F2", har været afspillet under ankesagen på såvel computerskærm som mobiltelefoner i de versioner, som tiltalte har delt. Derudover er der afspillet en af anklagemyndigheden udarbejdet video vedrørende spredning af deling af videoer på grundlag af oplysninger fra Facebook.

Facebook har i det omfang, det har været teknisk muligt, sikret dokumentation i form af de tre chats eller uploads, der er udvekslet henholdsvis før og efter upload af de videofiler, der er omfattet af den rejste tiltale.

Af oplysningerne fra Facebook fremgår, at A i en lukket chatgruppe på Facebook og Messenger, som tiltalte var en del af, den 16. september 2015 kl. 15:58:03 uploadede videofilen "F1". Fra tiltaltes brugerprofil blev der umiddelbart derefter sendt to beskeder med ordlyden: "hvad fuck" og "Er det Bs klasse?", hvorefter A skrev "Det er nogle HG boys ved ikke".

Fra tiltaltes brugerprofil på Facebook og Messenger blev der samme dag kl. 16:04:21 i en anden lukket chatgruppe med 8 personer uploadet samme videofil (forhold 1), og kl. 16:04:47 blev der fra tiltaltes brugerprofil skrevet teksten: "De går på HG hahahahahaha". C, der også var en del af chatgruppen, skrev kl. 16:05:50 "Ad har set den der video alt for mange gange nu haha", og D, der ligeledes var en del af chatgruppen, anførte kl. 16:06:23 "Ej hvad fuck er der galt med nogle mennesker".

Fra tiltaltes brugerprofil på Facebook og Messenger blev videofilen "F1" uploadet i en lukket chatgruppe den 5. oktober 2015 kl. 22:23:47 (forhold 3). C, der var en del af chatgruppen, sendte samme dag kl. 22:36:53 teksten: "Det er [tiltaltes navn]", hvorefter E, der også var en del af chatgruppen, kl. 22:36:54 skrev "hahahahaha".

Samme dag kl. 22:37:02 og 22:37:32 blev der fra tiltaltes Facebook og Messenger profil uploadet videofilerne "F1" og "F2" (forhold 4 og 6). C sendte derefter kl. 22:37:47 et link til Fs profil på Facebook, hvorefter der få sekunder senere fra tiltaltes brugerprofil blev uploadet en videofil. Denne videofil har været afspillet under hovedforhandlingen i landsretten, og det fremgår, at videoen er optaget udendørs i mørke, og det ses, at nogle unge mænd spytter F i munden, hvilket sker med hendes samtykke og i en opløftet stemning.

Af chatbeskeder fra en tredje chatgruppe, som tiltalte er med i, fremgår, at G den 15. oktober 2015 kl. 16:25:06 skrev beskeden "Ej N vil gerne se den". Fra tiltaltes brugerprofil på Facebook og Messenger blev der derefter samme dag kl. 16:25:23 og 16:25:30 skrevet beskederne "hahaha" og "2 sek finder den", hvorefter der fra tiltaltes profil kl. 16:26:19 blev uploadet videofilen "F1" (forhold 8). Umiddelbart derefter blev der fra tiltaltes profil skrevet "hehe", og G skrev et minut senere beskederne "Hahahahah" og "Det er simpelthen så klamt".

Det er oplyst, at de videofiler, som tiltalte uploadede, havde en filstørrelse på 885 kb ("F1") og 1.547 kb ("F2").

Ved kendelse af 21. marts 2018 har landsretten på det foreliggende grundlag besluttet, at en af forsvareren fremsat bevisbegæring vedrørende vidneførelse af blandt andre de forurettede ikke kunne admitteres. Det blev samtidig angivet, at forsvareren under hovedforhandlingen ville kunne rejse spørgsmålet på ny for den samlede domsmandsret.

Forsvareren har under hovedforhandlingen gentaget sin bevisbegæring om vidneførelse af de forurettede, og den samlede domsmandsret har under hovedforhandlingen besluttet ikke at admittere bevisførelsen.

Sagen har været hovedforhandlet sammen med en af de andre ni prøvesager (S- 464-18), som anklagemyndigheden fører for landsretterne.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke husker, om det er ham, der skrev de chatbeskeder, der blev sendt umiddelbart før og efter, at videoerne "F1" og "F2" blev uploadet fra hans Facebook profil den 16. september 2015 samt den 5. og 15. oktober 2015, ligesom han ikke husker, om det var ham, der uploadede videoerne. Han er ikke bekendt med, om andre har benyttet hans Facebook profil. Da han ikke kender personerne på videoerne, havde han ikke fået deres samtykke til at opbevare eller udbrede videofilerne.

Der gik et rygte om, at F havde fået 8.000 kr. for at lave videoerne. Det var derfor hans opfattelse, at hun og de andre personer på videoerne ikke modsatte sig, at videoerne blev sendt rundt. Han havde også lagt mærke til, at personerne på videoerne grinte og fniste, samt at der blev brugt blitz. I det hele taget virkede det som om, at personerne morede sig, og han fik ud fra videoerne og omtalen heraf den opfattelse, at F ønskede at medvirke i en film med pornografisk indhold.

Om det var ham, der den 16. september 2015 kl. 15:59:12 og 15:59:28 skrev til A "Hvad fuck" og "Er det Bs klasse?", husker han ikke. A har en ven, som hedder B, og som gik i to klasser over dem på gymnasiet. Når A skrev, at "Det er nogle HG Boys ved ikke", mente han nok, at det var nogle elever fra H Gymnasium. Han kan ikke huske, om det var ham, der den 16. september 2015 kl. 16:04:21 uploadede videoen og skrev " De går på HG hahahahaha-haha".

Han sender og modtager op til flere hundrede Messenger-beskeder dagligt, og han kan ikke huske, om det var ham, der den 5. oktober 2015 kl. 22:23:47, 22:37:02 og 22:37:32 uploadede videoerne benævnt "F1" og "F2", men han vil ikke afvise det. Han bruger ikke andre chat-tjenester end Facebook og Messenger. Hvem der sendte ham videoen "F2", og hvornår han modtog den, husker han stadig ikke. Det var ikke vigtigt for ham, hvem personerne på videoerne var, og han undersøgte derfor ikke nærmere, hvem de var. Han husker heller ikke hvem, der sendte ham videoen, hvor man ser nogle unge fyre, der spytter F i munden. Han koblede ikke videoen, hvor der spyttedes, sammen med videoerne "F1" og "F2".

Når han uploader materiale, bruger han ikke tid på at nærstudere materialet, da han uploader og sender så mange ting i løbet af en dag. Det går lidt stærkt på Messenger, og det kan ske, at han kommer til at sende noget til de forkerte modtagere. De personer, som han sendte videoerne til, var hans gode venner og klassekammerater, og han vidste, at de ikke ville blive stødt. De sender mange forskellige ting til hinanden, og han tænkte på ingen måde over, at der kunne være nogen i gruppen, der ikke ønskede at modtage videoen. Bemærkningen fra D i chatten den 16. september 2015 gav ham ikke anledning til at overveje, om han skulle undlade senere at uploade videoerne på ny. Der blev grinet på videoerne, og de så ud til at hygge sig. Det var derfor ikke hans opfattelse, at der var nogen, der blev krænket. Videoerne blev efter-

spurgt af hans venner, og det var helt almindeligt, at de blandt andet delte videoer med et seksuelt indhold.

Ham bekendt går der mellem 1.100 og 1.200 elever på H Gymnasium. Han gik selv på I Gymnasium, hvor der går mellem 1.300 og 1.400 elever. Han kendte eleverne i sin egen klasse og havde nogle gode venner i nogle af de andre klasser. Det er umuligt at kende alle på I Gymnasium. Nabogymnasiet er K Gymnasium, og der er en tradition for, at de to gymnasier er rivaler. I Gymnasium har ikke relationer til H Gymnasium. Han var selv 19 år, da han blev student, og flere af hans klassekammerater var 20 år, da de blev studenter. Der er derfor mange elever på gymnasierne, der er over 18 år gamle.

Det var hans opfattelse, at personerne på videoerne var ældre, end han var på det tidspunkt, hvor han modtog videoerne. Det, der foregik på videoerne, var en form for avanceret sex, og han troede derfor, at de i hvert fald var fyldt 18 år. Han så kun videoen "F1" en enkelt gang.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han holder sabbatår, inden han skal i gang med at læse videre, og at han for tiden arbejder som ufaglært pædagogmedhjælper.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges til grund, at videofilerne, der af politiet benævnes som "F1" og "F2", og har en varighed på henholdsvis 56 og 40 sekunder, blev udbredt første gang i sommeren 2015, og at tiltalte den 16. september 2015 kl. 15:59:12 på sin mobiltelefon havde modtaget en version af videofilen "F1". Det er uvist, hvornår tiltalte modtog en version af videofilen "F2".

Det er ubestridt, at der fra tiltaltes Facebook profil og via Messenger ved fire delinger foretaget henholdsvis den 16. september 2015 kl. 16:04:21 (forhold 1), den 5. oktober 2015 henholdsvis kl. 22:23:47 (forhold 3) og kl. 22:37:02 (forhold 4) samt den 15. oktober 2015 kl. 16:26:19 (forhold 8) blev uploadet videofilen "F1", og at der den 5. oktober 2015 kl. 22:37:32 (forhold 6) ved en deling blev uploadet videofilen "F2". Videofilerne blev uploadet i flere lukkede chatgrupper, der omfattede i hvert fald 35 personer.

Det er ubestridt, at de forurettede, der optræder på videofilerne, var 15 år gamle, og at videofilerne indeholder seksuel aktivitet, der kan karakteriseres som ”børnepornografi i kategori 2”. Uanset at deling mellem jævnaldrende unge mennesker under 18 år af videofiler, der indeholder optagelser af seksuel aktivitet mellem 15-årige, ikke udgør kerneområdet for anvendelse af straffelovens § 235, stk. 1, finder landsretten, at tiltalte ved deling af videofilerne objektivt har overtrådt bestemmelsen i straffelovens § 235, stk. 1. Det bemærkes herved, at der efter straffelovens § 235, stk. 3, ikke fra de forurettede kunne gives samtykke til deling af det børnepornografiske materiale.

Tiltalte har påstået frifindelse under henvisning til, at det ikke er bevist, at det var ham, der udbredte videofilerne, og at han ikke har haft forsæt til at udbrede børnepornografi, da han ikke har anset de forurettede for at være under 18 år, og idet han har opfattet udbredelsen af videoen for under alle omstændigheder at være berettiget. Tiltalte har også bestridt, at han har haft forsæt til at krænke de forurettedes eller modtagernes blufærdighed.

Forhold 1, 3, 4, 6 og 8 (straffelovens § 235, stk. 1)

Videofilerne er uploadet fra tiltaltes profil på Facebook og Messenger, og der udveksles i forbindelse med udbredelsen chatbeskeder mellem afsenderen og nogle af de personer, som tiltalte har forklaret, er hans gode og nære venner. Landsretten finder det herefter bevist, at det var tiltalte, der efter selv at have set videofilerne udbredte disse på de i tiltalen angivne tidspunkter.

Videofilerne i den version, som tiltalte udbredte, har i landsretten været forevist på blandt andet mobiltelefoner. Der er tale om filmoptagelser, der har amatøragtig karakter, og videofilen ”F2” har en uskarp billedkvalitet.

Billedmæssigt er der i videofilen ”F1” særlig fokus på Fs underliv, hvor der foregår forskellige seksuelle aktiviteter, og det er kun enkelte gange og ganske kortvarigt, at man helt eller delvist kan se Fs ansigt. FF har en mere tilbagetrukken rolle i baggrunden, hvor han også fremstår mere utydelig, og han vises kun i fuld figur og med sit ansigt en enkelt gang i et par sekunder. Ingen af de forurettedes ansigter fremgår tydeligt på noget tidspunkt. Derimod kan man mere tydeligt se ansigterne på de i øvrigt medvirkende personer, der umiddelbart fremstår som unge mænd under 18 år. For så vidt angår videoens lyd kan man tydeligt høre Fs

navn blive nævnt, mens FFs kaldenavn nævnes på en mere utydelig måde. Lydmæssigt domineres videoen af de øvrige medvirkendes tale, og man kan ikke høre Fs stemme, bortset fra stønnelyde og enkelte fnis. FF udtaler enkelte ord, men det er ret utydeligt. Indholdet af talen og det forhold, at der flere gange grines undervejs, mens der samtidig foregår voldsomme sexscener, giver videoen et umodent præg.

I videofilen ”F2” – der er optaget ved samme lejlighed og på samme lokalitet som videofilen ”F1” – ses F i fuld figur, og man ser tydeligt hendes og FFs ansigter, ligesom man tydeligt hører Fs stemme. På videoen giver F udtryk for, at den seksuelle aktivitet er ubehagelig, mens hun trækker sig væk fra de personer, der filmer episoden, og som siger, at det er lige meget, at det ikke er behageligt. Bedømt samlet ud fra Fs kropsbygning, ansigt, opførsel og tale fremstår hun efter landsrettens vurdering klart som en ung kvinde under 18 år.

Det er uvist, hvornår tiltalte modtog videofilen ”F2”, og det er derfor ikke muligt at fastslå, om tiltalte havde set begge videofiler, da han foretog deling af videofilen ”F1” første gang den 16. september 2015.

Tiltalte har forklaret, at han ikke kendte de forurettede. Af de chat-beskeder, der blev udvekslet i forbindelse med deling af videofilerne den 16. september 2015 fremgår imidlertid, at tiltalte fik oplyst, at de forurettede gik på H Gymnasium.

Henset til det umodne præg, som karakteriserer videofilen ”F1”, og de oplysninger, som tiltalte modtog og videregav vedrørende aktørerne på denne videofil, finder landsretten det godtgjort, at tiltalte ved delingen af videofilen indså muligheden for, at de forurettede var under 18 år, og at han forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk forholdt sig på denne måde, og at han derfor i forhold 1 har haft det fornødne forsæt og har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1.

Da tiltalte delte videofilerne den 5. oktober 2015, var han i besiddelse af både ”F1” og ”F2”, ligesom tiltalte den 5. oktober 2015 blev tilsendt et link til Fs Facebook profil.

Når videofilen ”F1” ses i sammenhæng med videofilen ”F2” fremgår det klart, at de forurettede begge var unge mennesker under 18 år. Henset hertil og til den udveksling af chatbeske-

der, der fandt sted mellem henholdsvis tiltalte og afsenderen af videofilerne og tiltalte og modtagerne af videofilerne, samt at delingen fandt sted flere gange med ugers mellemrum, finder landsretten, at tiltalte ved deling af videofilerne den 5. og 15. oktober 2015 i hvert fald må have indset det som overvejende sandsynligt, at de forurettede var under 18 år.

Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte tillige i forholdene 3, 4, 6 og 8 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1, i overensstemmelse med den rejste tiltale.

Forhold 2, 5, 7 og 9 (straffelovens § 232)

Det lægges som ubestridt til grund, at de personer, som tiltalte har sendt videofilerne til, er jævnaldrende med tiltalte, og at hovedparten af modtagerne derfor på gerningstidspunktet må antages at have været under 18 år. Tiltalte har forklaret, at de personer, som han sendte videofilerne til, enten selv havde bedt om at få videofilerne tilsendt eller var indforstået med at få sådant materiale tilsendt, idet det inden for de pågældende lukkede chatgrupper med deltagelse af jævnaldrende unge mennesker var almindeligt at udveksle pornografisk materiale. De pågældende personer har ikke afgivet forklaring under hovedforhandlingen. Tiltaltes forklaring understøttes af de fremlagte chatbeskeder, hvor en af modtagerne udbeder sig fremsendelse af videofilen, hvor der sendes et link til Fs Facebook profil, hvor der gives udtryk for, at en af modtagerne allerede havde set videofilen flere gange, og hvor ingen af modtagerne giver udtryk for, at de ikke ønsker videofilerne tilsendt. Henset hertil, og da der ikke er andre oplysninger i sagen, der imødegår tiltaltes forklaring, finder landsretten ikke grundlag for at fastslå, at tiltalte uopfordret har delt videofilerne og dermed har krænket modtagernes blufærdighed ved at sende de pågældende videofiler, hvor personer, der er jævnaldrende med modtagerne, udøver forskellige seksuelle aktiviteter.

Den omstændighed, at deling af videofilerne udgjorde en overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1, kan under disse omstændigheder ikke føre til et andet resultat, og tiltalte frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 232 i forholdene 2, 5, 7 og 9.

Forhold 10

Det lægges til grund, at tiltalte i perioden fra den 16. september 2015 til den 15. oktober 2015 var i besiddelse af videofilen "F1" og senest fra den 5. oktober 2015 og frem til den 15. oktober 2015 var i besiddelse af videofilen "F2". Henset til bevisbedømmelsen i forholdene 1, 3,

4, 6 og 8 har tiltalte haft det fornødne forsæt til besiddelse af materiale, der kan kategoriseres som børnepornografi i kategori 2, og tiltalte har derved overtrådt straffelovens § 235, stk. 2.

Da tiltalte blev sigtet den 16. januar 2018, og forhold 10 er begået i perioden fra den 16. september 2015 til den 15. oktober 2015, er strafansvaret for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, imidlertid forældet, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Henset hertil og i overensstemmelse med den endelige påstand, der er nedlagt af anklagemyndigheden, frifindes tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2.

Straffastsættelse

Efter forholdenes karakter findes straffen, der fastsættes efter straffelovens § 235, stk. 1, passende.

Der er herved lagt vægt på, at tiltalte over en periode på en måned foretog fem delinger af børnepornografisk videomateriale i lukkede chatgrupper til i hvert fald 35 personer, der for hovedpartens vedkommende må antages at være unge mennesker, der var jævnaldrende med tiltalte, og at videomaterialet viste seksuel aktivitet mellem andre jævnaldrende unge mennesker. Henset til tiltaltes særdeles gode personlige forhold, herunder at tiltalte ikke tidligere er straffet, tiltræder landsretten, at straffen er gjort betinget på de i dommen angivne vilkår.

Godtgørelse for tort

De nedlagte påstande om godtgørelse for tort rejser spørgsmål af kompleks karakter. Det drejer sig om størrelsen af den samlede godtgørelse og om størrelsen af den godtgørelse, som den enkelte person, der har delt videoen, i givet kan pålægges, herunder spørgsmålet om solidarisk hæftelse og om betydningen af, at de forurettede efter det oplyste allerede er tilkendt godtgørelse for tort.

Under disse omstændigheder kan behandlingen af godtgørelseskravene under straffesagen ikke ske uden væsentlig ulempe, jf. retsplejelovens § 991, stk. 4, og de juridiske dommere tager derfor ikke de nedlagte påstande om godtgørelse for tort under påkendelse.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Retten i Lyngby

DOM

afsagt den 5. februar 2018

Retten nr. 1-257/2018

Politiets nr. 0900-72386-00286-17

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer ... 98-...

...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 25. januar 2018.

T er tiltalt for

1

Overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1,

ved den 16. september 2015 kl. 16:02:21 fra ukendt sted via sin Facebookprofil og via Messenger, til 8 ikke nærmere identificerede personer, uberettiget og ved uanstændigt forhold, at have udbredt filen F1, som er en video med børnepornografi i kategori 2, der har en varighed på 56 sekunder, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden for F og FF.

2

Blufærdighedskrænkelse efter straffelovens § 232

ved i forbindelse med det i forhold 1 beskrevne ved uanstændigt forhold via sin Facebookprofil og via Messenger, at have sendt filen F1, som er en pornografisk film af personer under 18 år, til 8 personer, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden hos modtagerne.

3

Overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1,

ved den 5. oktober 2015 kl. 22:23:47, fra ukendt sted via sin Facebookprofil og via Messenger til et ukendt antal ikke identificerede personer, uberettiget og ved uanstændigt forhold, at have udbredt filen F1, som er en video med børnepornografi i kategori 2, der har en varighed på 56 sekunder, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden for F og FF.

4

Overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1,

ved den 5. oktober 2015 kl. 22:37:02 fra ukendt sted via sin Facebookprofil og via Messenger til 16 ikke nærmere identificerede personer, uberettiget og ved uanstændigt forhold, at have udbredt filen F1, som er en video med børnepornografi i kategori 2, der har en varighed på 56 sekunder, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden for F og FF.

5

Blufærdighedskrænkelse efter straffelovens § 232

ved i forbindelse med det i forhold 4 beskrevne ved uanstændigt forhold via sin Facebookprofil og via Messenger at have sendt filen F1, som er en pornografisk film af personer under 18 år, til 16 personer, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden hos modtagerne.

6

Overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1,

ved den 5. oktober 2015 kl. 22:37:32 fra ukendt sted via sin Facebookprofil og via Messenger til 16 ikke nærmere identificerede personer, uberettiget og ved uanstændigt forhold, at have udbredt filen F2, som er en video med børnepornografi i kategori 2, der har en varighed på 56 sekunder, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden for F og FF.

7

Blufærdighedskrænkelse efter straffelovens § 232

ved i forbindelse med det i forhold 6 beskrevne fra ukendt sted ved uanstændigt forhold via sin Facebookprofil og via Messenger at have sendt filen F2, som er en pornografisk film af personer under 18 år, til 16 personer, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden hos modtagerne.

8

Overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1,

ved den 15. oktober 2015 kl. 16:26:19 fra ukendt sted via sin Facebookprofil og via Messenger til 19 ikke nærmere identificerede personer, uberettiget og ved uanstændigt forhold at have udbredt filen F1, som er en video med børnepornografi i kategori 2, der har en varighed på 56 sekunder, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden for F og FF.

9

Blufærdighedskrænkelse efter straffelovens § 232

ved i forbindelse med det i forhold 8 beskrevne fra ukendt sted ved uanstændigt forhold via sin Facebookprofil og via Messenger at have sendt filen F1, som er en pornografisk film af personer under 18 år, til 19 personer, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden hos modtagerne.

10

Overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2,

ved i perioden fra den 16. september 2015 til den 15. oktober 2015 uden forudgående samtykke fra F og FF på ukendt elektronisk medie at have været i besiddelse af de i forhold 1-9 nævnte filer, der er børnepornografisk materiale kategori 2.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

FF har påstået, at tiltalte skal betale 75.000 kr. i erstatning for tort efter erstatningsansvarlovens § 26, stk. 1 og stk. 2.

Tiltalte har bestrides erstatningspligten.

Tiltalte har bestrides erstatningskravets størrelse.

F har påstået, at tiltalte skal betale 100.000 kr. i erstatning for tort efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1.

Tiltalte har bestrides erstatningspligten.

Tiltalte har bestrides erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Denne sag er en del af et sagskompleks med over 1000 sigtede, hvor denne sag er udvalgt som en ud af et antal prøvesager.

Sagskomplekset blev indledt ved en henvendelse til Rigspolitiets NC3 den 21. juni 2017 fra det amerikanske National Center for Missing & Exploited Children, der havde modtaget anmeldelse fra Facebook om deling af de i denne sag omhandlede videoer.

Tiltalte, T, har forklaret, at han har set en af filmene. Han har ikke filmen liggende på sin facebook-profil, og heller ikke på sin telefon. Han har fået den tilsendt af en person, men husker ikke hvem. Han kender A, men husker ikke, om det var ham, der først sendte filmen til ham.

Foreholdt rapport fra National Cybercrime Center (NC3) af 16. september 2016, side 150, kan tiltalte ikke huske, om det er korrekt, at han har udvekslet videoerne som anført der. Det kan godt passe, at det var i 2016. Han fik formentlig filmen via Messenger. Han har formodentlig set filmen. Han husker ikke, om han slettede den eller beholdt den. Han mindes ikke at have sendt filmen videre.

Foreholdt rapport "Udvekslet materiale", side 48 og frem, forklarede tiltalte, at han har en Facebook-profil, der hedder [tiltaltes navn]. Han husker ikke, om han har videresendt nogle filer.

Foreholdt samme rapport, side 49-51 vedrørende filen, der starter med "9R3", forklarede tiltalte, at han kender C. Han går i klasse med tiltalte. Han husker ikke at have modtaget links til Fs Facebook-profil. Der er ikke andre, der har adgang til tiltaltes facebookprofil. Han ved ikke, om andre kunne have chattet fra hans profil. Han kender slet ikke F og ved ikke, hvor gammel hun er, og har heller ikke gjort sig tanker herom.

Foreholdt side 53, hvor han skulle have skrevet chatten "De går på HG hahahahaha", forklarede tiltalte, at han ikke husker at have skrevet sådan. Han kendte ingen af personerne på filmen. Han kan godt have ment H Gymnasium, men det kunne også være L Gymnasium. Han har fået fortalt, at de gik på H Gymnasium. Han husker ikke, i hvilken forbindelse, han har hørt om dem. Han kender ikke til chatten. Han kender D og går i klasse med hende. Chatten med D siger ham ingenting.

Foreholdt side 54 og fra filen, som starter med "DHW6", husker han heller ikke dette. Foreholdt side 55 og fra filen, som starter med "4CJH", forklarer tiltalte, at han kender G, som går på hans gymnasium. Han husker ikke korrespondancen med G og N. Det ville være muligt at sende kun til N, men det var skrevet i gruppen, og så svarede han i gruppen.

Tiltalte forklarede, at han ikke har filen længere. Han har ikke gemt den. Den er væk. Tiltalte har modtaget filen, fordi tiltalte var medlem af en gruppe på Facebook. Tiltalte husker ikke noget omkring, hvad der er sket med filen.

Forehold side 56 og fra filen, som starter med "DWLY", siger dette ikke tiltalte noget. Tiltalte husker om efteråret 2015, at det var en "bizar" film, og filmen tiltrak meget opmærksomhed. Han har ikke aktivt gjort noget. Han har fået filmen som en del af gruppen. Efter nytåret snakkede man ikke mere om filmen. Han kendte ingen af personerne. Han havde fået fortalt, hvem personerne var. Han husker ikke, om pigens navn bliver sagt i filmen. Han undersøgte ikke nærmere omkring pigen, herunder hendes navn og alder. På det tidspunkt var han selv 17 år.

På spørgsmålet fra forsvareren forklarede tiltalte, at han kun så 1 film. Det var videoen med flasken. Han havde ikke hørt om filmen, før han selv fik den. Han har ikke aktivt efterspurgt den, men fik den tilsendt "ud af det blå". Gruppen fik filmen. Han har formodentlig set filmen på sin telefon, men husker det ikke. Det var en bizar film, som satte tankerne igang. Det bizarre ved filmen var hele den seksuelle akt, herunder de remedier, der blev brugt. Han kendte ikke personerne på filmen. På filmen er det mørkt, og den er sløret og i dårlig kvalitet. Man kan ikke se folks ansigter. Han havde ingen idé om personernes alder, og dette fremgik ikke. Det lignede ikke børn. I tiltaltes forstand var personerne ældre, end han selv. Der var snak blandt kammeraterne omkring denne film, da det var ekstraordinært. Rigtig mange mennesker snakkede om filmen. Det var både drenge og piger, der talte om den. Når han tænker over det nu, kan han fortsat ikke se, at der var tale om børn. Det er tiltaltes nære venner i hans daværende gymnasieklasse, der har været i grupperne. Han kan huske grupperne, efter han har kigget på dem med sin forsvarer. En af grupperne er med alle drengene fra tiltaltes daværende klasse. En anden af grupperne er udvalgte drenge og piger fra tiltaltes daværende klasse. I den tredje gruppe er der medlemmer af drenge fra tiltaltes daværende gymnasium. Det er tiltaltes nære venner. Det er tiltaltes indtryk, at det, der foregår i filmen, er frivilligt, og ingen siger fra eller kæmper imod. Der bliver grint på filmen. Der bliver filmet fra flere telefoner. Der er 1 pige og et par drenge på filmen. De brugte Messenger-grupperne til alle mulige ting, bl.a. skolerelaterede ting, hvad man laver skal efter skole og i fritiden. Der blev i grupperne sendt sjove og bizarre videoer. Der har også været sendt pornografisk materiale i drengegrupperne, som ikke er ulovligt. Vedrørende blufærdighedskrænkelser hos modtagerne af videoerne, tror tiltalte ikke, at modtagerne er blevet krænket. Det er tiltaltes nære venner, og det var helt almindeligt at modtage sjove og frække ting. Der er helt sikkert nogen, der har efterspurgt filmen. Der er meget hurtig kommunikation på Messenger. Tiltalte er nogle gange kommet til at sende ting, som ikke skulle være sendt. Messenger er opbygget sådan, at der er et arkiv, så alle i en gruppe kan finde det, der har været sendt. Man kan scrolle op og se et klip, der har været sendt. Filmen var spændende i et par måneder. Tiltalte har i sin vennekreds hørt at pigen har modtaget 8.000 kr. for at lave filmen. Han husker ikke, hvor han har hørt rygten. Hvis tiltalte vidste, at der var tale om børneporno, havde han ikke sendt det videre, hvis han har sendt det videre. Efter at have set sagens dokumenter forklarede tiltalte, at videoen har været efterspurgt måske mundtligt.

Der er under sagen blevet afspillet de omhandlede videoer.

Der er endvidere under sagen dokumenteret fra Rigspolitiets rapport "Udvekslet materiale", hvor de forskellige delinger fremgår, samt de tre chats før og efter filmene deles. Det fremgår herom blandt andet:

" ...

Side 50-54 i ekstrakten

Udvekslet Chat/dataoverførsel før og efter upload af den specifikke fil:

Jfr. Sagens # 2 har Facebook, i den udstrækning det har været teknisk muligt, sikret dokumentation i form af chat eller billedoverførsel således, at der i # 2 kan ses 3 linjer chat/dataoverførsel fra før up load og 3 linjer chat/dataoverførsel efter upload af det ulovlige materiale.

Det skal understreges, at chatten ikke nødvendigvis har relation til mistænkt upload, men at der kan være tale om vilkårlig chat som brugeren har haft med en irrelevant samtalepartner.

Chatten kan indikere om en bruger/modtager, selv har efterspurgt en af de omhandlende videosekvenser, eller i øvrigt vise under hvilke omstændigheder filerne er udvekslet.

...

[udeladt]

...

Ovenstående ses således både at være chat og oplysninger om dataoverførsel.

De 3 første aktiviteter ses at være chat hvor 3 forskellige Facebook brugere har skrevet en kommentar (det ene felt er blankt). Chatten ses ikke umiddelbart at have relevans for delingen af filmen.

Den fjerde aktivitet ses at henvise til delingen af filmen som nærværende afsnit omhandler.

Den femte aktivitet ses at være en dataoverførsel hvor mistænkte har uploadet en film med det unikke FB id ... som er identisk med filen med filnavn [udeladt] (F2 - 40 sekunder)

Den sjette aktivitet ses at være et opslag af Facebook brugeren [udeladt], hvor man sender et link.

Linket identisk med: [https://www.facebook.com/\[udeladt\]](https://www.facebook.com/[udeladt]). Når man afprøver linket ses dette at føre til Fs personlige profil på Facebook.

...

Chatten og de videre delinger vurderes at have relevans i forhold til delingen af filmsesekvensen, da man bl.a. udveksler et link til Fs profil. Det vurderes på den baggrund af modtagerne formentlig godt har været klar over indholdet af filmen, om end ikke andet - at de ikke har følt sig krænket over indholdet.

Det bemærkes, at Facebook har givet tilsagn om, at de ved fremsendelse af international retskendelse via RA, er i stand til at udlevere yderligere chat. Det er op til hver politikreds at vurdere behovet for dette og herefter se lv at indhente kendelse samt rette henvendelse til Facebook omkring udlevering.

Vedr. den uploadede fil

"[udeladt]"
(F1 56 sek)

Antallet af uploads/modtagere:
J f. # 2, side 12-14, er filen uploadet til 8 brugere.

Der henvises til nævnte side for oplysninger vedr. brugeren der har modtaget filmsekvensen.

Vurdering af brugerne/modtagerne:
Vedr. den/-de ovennævnte brugere, som har modtaget filmsekvensen, fremstår brugeren/alle brugere umiddelbart som værende enkeltpersoner - dette vurderet ud fra deres brugernavn samt øvrige oplysninger som fremgår om hver enkelt bruger jf.# 2.

Ud fra brugeroplysningerne vurderes det endvidere at ingen af brugerne er under 15 år (oplyst alder af brugeren selv). Det er ikke undersøgt yderligere om alder stemmer overens med brugernes faktiske alder.

Udvekslet Chat/dataoverførsel før og efter upload af den specifikke fil:
Jfr. Sagens# 2 har Facebook, i den udstrækning det har været teknisk muligt, sikret dokumentation i form af chat eller billedoverførsel således, at der i # 2 kan ses 3 linjer chat/dataoverførsel fra før upload og 3 linjer chat/dataoverførsel efter upload af det ulovlige materiale.

Det skal understreges, at chatten ikke nødvendigvis har relation til mistænkt upload, men at der kan være tale om vilkårlig chat som brugeren har haft med en irrelevant samtalepartner.

Chatten kan indikere om en bruger/modtager, selv har efterspurgt en af de omhandlede videosekvenser, eller i øvrigt vise under hvilke omstændigheder filerne er udvekslet.

For så vidt angår denne specifikke filmsekvens fremgår det jf. # 2, at følgende chat/dataoverførsel er foretaget før-efter upload (læses som: dato og tid, Facebook ID, tekst) (er klippet direkte fra NCMEC rapport og indsat):

(September 15, 2015 at 21:19:44 UTC) [udeladt]: det skulle være min windbreaker
(September 15, 2015 at 21 :23:12 UTC) [udeladt]: Nah, den er gode bri
(September 16, 2015 at 12: 12:05 UTC) [udeladt]: hvor kan jeg finde materialet til dansk afleveringen?
(September 16, 2015 at 14:04:21 UTC) [udeladt]: This image was uploaded
(September 16, 2015 at 14:04:47 UTC) [udeladt]: De går på HG hahahahahaha
(September 16, 2015 at 14:05:50 UTC) [udeladt]: Ad har set den der video alt for mange gange nu haha
(September 16, 2015 at 14:06:23 UTC) [udeladt]: Ej hvad fuck er der der galt med nogle mennesker

Ovenstående chat er ført med facebookbrugeren "[udeladt]" og "[udeladt]" og chatten vurderes at have relevans i forhold til delingen af filmsekvensen, da man bl.a. skriver "ad har set

den der video all for mange gange nu ha ha". Det vurderes på baggrund af beskederne at man formentlig ikke har følt sig krænket af at få videoen til sendt. Chatten angiver ikke hvorvidt man selv har efterspurgt den.

Brugeren med Facebook ID [udeladt] er ved opslag på Facebook konstateret at være identisk med brugeren: (oplysninger kopieret fra NCMEC rapport):

First Name: C
Last Name: [Cs efternavn]
Mobile Phone: ...
Email: ...
Age: 20

Brugeren med Facebook ID [udeladt] er ved opslag på Facebook konstateret at være identisk med brugeren: (oplysninger kopi eret fra NCMEC rapport):

First Name: D
Last Name: [Ds efternavn]
Mobile Phone: ...
Email: ...
Age: 19

Det bemærkes, at Facebook har givet tilsagn om, at de ved fremsendelse af international retskendelse via RA, er i stand til at udlevere yderligere chat. Det er op til hver politikreds at vurdere behovet for dette og herefter selv at indhente kendelse samt rette henvendelse til Facebook omkring udlevering.

..."

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Kriminalforsorgen har oplyst følgende:

"Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

T har gode sociale og personlige forhold. Der skønnes således kun at være behov for tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med en eventuel betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, som han findes egnet til at udføre."

Tiltalte har ikke forklaret yderligere om sine personlige forhold, men henvist til personundersøgelsen.

Rettens begrundelse og afgørelse

Generelt

Den danske straffelovs § 235 bygger blandt andet på Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug og tillægsprotokollen til FN's Børnekonvention og EU-rammeafgørelsen om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi .

Bestemmelsen om børnepornografi var oprindelig indsat ved L 1980 252 på grundlag af en indstilling af 1979-10-10 fra Straffelovrådet.

Retten finder indledningsvist, at straffelovens § 235 ikke generelt er begrænset til kun at omfatte voksnes krænkelser af børn, da formålet er at beskytte børn mod seksuel udnyttelse og misbrug, og bemærker hertil, at straffelovens § 235 tidligere er anvendt overfor en 15 årig tiltalt i dommen trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2016.76V og en 17 årig tiltalt i dommen trykt i Tidsskrift for Kriminalret 2017.531V.

Straffelovens § 235, stk. 1 (forhold 1, 3, 4, 6 og 8)

De forurettede var begge 15 år på tidspunktet for videoerne. Retten finder det bevist, at tiltalte vidste at nogle af drengene gik på H Gymnasium, idet tiltalte i chats bemærker "det er dem fra HG". Tiltalte gik selv på I Gymnasium på tidspunktet. Retten finder tiltaltes forklaring om, at han måske mente L Gymnasium utroværdig. Herudover bliver tiltalte fremsendt link til forurettedes facebook profil, hvilket viser, at tiltalte og hans omgangskreds interesserede sig for, hvem det var på videoerne. Herudover finder retten, at de forurettede og de andre drenge på videoerne fremstår som værende under 18 år, hvorefter retten finder det bevist, at tiltalte vidste, at de forurettede på videoerne var under 18 år.

Retten finder det endvidere bevist, at tiltalte har delt video 1 og 2 mindst 59 gange på de forskellige datoer, som opremset i anklageskriftet.

Retten finder på denne baggrund, at tiltaltes handlinger er omfattet af straffelovens § 235, stk. 1, og det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelserne af straffelovens § 235, stk. 1.

Straffelovens § 232 (forhold 2, 5, 7 og 9)

Retten finder, at videoerne er egnet til at krænke modtagernes blufærdighed, idet videoernes indhold viser ydmygende og krænkende seksuelt indhold.

Da modtagerne ikke umiddelbart har bedt om at få disse videoer tilsendt, og tiltalte selv fandt videoerne bizarre, findes bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelserne af straffelovens § 232, selv om tiltalte forklarer, at de i de drengegrupper han var medlem af på Messenger ofte delte videoer med seksuelt indhold,

Straffelovens § 235, stk. 2 (forhold 10)

Selv om tiltalte forklarer, at han ikke har gjort noget for at gemme videoerne, men at disse er tilgængelige i de chats, de er udvekslet i og gruppernes arkiv, findes tiltalte, at have været i besiddelse af videoerne i den periode som han har delt videoerne. Tiltalte findes derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2.

Straffastsættelse

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 232 og § 235, stk. 1 og stk. 2.

Retten har ved fastsættelse af straffen lagt vægt på, at indholdet af videoerne er særdeles krænkende og viser ydmygende handlinger mod den kun 15 årige pige, og at tiltalte har delt videoerne mindst 59 gange over en periode på 1 måned. Herudover har retten lagt vægt på, at tiltalte kendte nogle af personerne på videoerne eller som minimum vidste, hvilket gymnasium drengene gik på. Herudover har tiltalte i forbindelse med delingen af videoen fået link til den forurettede piges facebookprofil. Retten har endvidere lagt vægt på de chats, der er udvekslet i forbindelse med delingerne, ligesom tiltalte i retten ikke syntes at påtage sig et ansvar for det skete.

Retten har i formildende retning lagt vægt på, at tiltalte kun var 17 år på gerningstidspunktet, samt sagens øvrige omstændigheder.

Højesteret har i U2017.29H udtalt følgende om, hvorvidt straf for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 1 og 2, kan gøres betinget:

"...Sager om besiddelse og udbredelse af børnepornografisk materiale efter straffelovens § 235, stk. 1 og 2, omfatter forhold af meget forskellig karakter og grovhed. Nogle sager vil derfor skulle afgøres med en ubetinget dom, i andre sager kan straffen gøres helt eller delvis betinget med vilkår om samfundstjeneste, og i atter andre sager kan straffen gøres betinget uden vilkår herom. Ved valget mellem de tre sanktionsformer må der tages hensyn til de konkrete omstændigheder, herunder antallet af børnepornografiske fremstillinger, grovheden af det børnepornografisk indhold, og om der alene er tale om besiddelse eller også om udbredelse, og i givet fald omfanget heraf. Der må endvidere tages hensyn til tiltaltes personlige forhold...."

Under hensyn hertil finder retten, at straffen for tiltalte kan gøres betinget.

En betinget straf skal efter straffelovens § 62 betinges af samfundstjeneste, såfremt en betinget straf ikke findes tilstrækkelig.

Tiltalte var på gerningstidspunktet 17 år og er nu 19 år. Tiltalte har særdeles gode personlige forhold og er ikke tidligere straffet.

Retten finder herefter, at en betinget straf er tilstrækkelig.

Straffen skal derfor ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Retsformanden finder ikke grundlag for under denne sag, som alene er en af de første prøvesager, i et meget stort antal sager med over 1000 tiltalte, at tage stilling til bistandsadvokaternes påstande om tortgodtgørelse på henholdsvis 100.000 kr. og 75.000 kr. til de forurettede i denne sag. Erstatningspåstanden henskydes derfor til civilt søgsmål, jf. retsplejelovens § 991, stk. 4, og § 992, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 40 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.